

**ארצות הברית
הרוצחים הגיבורים**

„לא אשם!“ הכריז יושב־ראש חבריה מושבעים.
הקהל באולם פרץ במחיאות־כפיים סוע־רות. הנאשם חיך. ידידיו צחקו בפה מלא. כי כל אדם באולם ידע כי הנאשם אשם ברצח. ידע זאת השופט ששיחרר אותו, ידעו זאת המושבעים שזיכו אותו, ידעו זאת כל ידידיו.
זה קרה בעיירה הינוויל במדינת אלבא. אמה, וזה לא קרה פעם אחת, אלא פעמיים. בפעם הראשונה זוכה אדם לבן שהרג בדם קר, לעיני עדים רבים, כומר לבן שנאסר בעוון השתתפות בהפגנה לטובת הכושים.
בפעם השנייה זוכה אדם שרצח בדם קר, בנוכחות שלושה עדים, מהם אחד שהיה סיכון של שרות־הבסתחון, אשה לבנה, אם

השפאל והקומוניסטים, החליטה לחקור את פעולות הקונקורב־קלאן.
היא הזמינה בסניה את מנהיגי הקלאן. מתוך השאלות נסתבר כי הם בעלי עבר מלוכלך והחזו מוזהם: המנהיג הארצי גורק מהצבא האמריקאי כבושת־פנים, גנב את כספי האירגון למטרותיו הפרטיות, מנצל את האירגון לשם ביזנס פרטי. בין השאר הוא מוכר לחברי־האירגון את המדים ה־מפחידים של הקלאן, הדומים לסדינים ר־למסיכות־ראש, אך העולים בכסף רב.
יהודים וקומוניסטים. על כל הי שאלות סירבו המנהיגים להשיב, תוך שי־מוש בזכותם החוקית שלא להפיל את עצמם.
אפשר היה לחשוב שזה יזיק להם כי עיני אוהדיהם, אך אלה, כמו הפאשיסטים בכל הארצות, לא זועזעו עלידי הגילויים.
„הכל שקר“, הם טענו, „וזהי קניניה של יהודים, כושים וקומוניסטים כדי ל־השחיר את המדים הלכנים של הקלאן“
השאלה לא נס־תרה — ובינתים מופיעים הרוצחים שזוכו בעצרות־המור גיות, מתקבלים על־ידי המונים כגיבורים לאומיים.

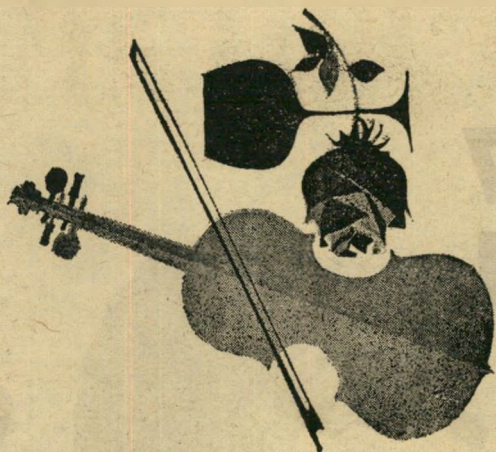

„אל תצוץ!“ (קארקטורה של מולדווין)
הרוצחים חייבו

**הבחירות
המסורפות**

מה יקרה ב־2 בנובמבר?
„אין יציבונו ה־יהודים?“
שאלות אלה לא נשאלו השבוע רק בישראל. הם נשאלו גם בעיר ניו־יורק, בה חיים כמיליון יהודים יותר מאשר בכל ישראל.
ואם הבחירות כי ישראל היו מסור־פות — הרי הבחירות בניו־יורק היו מסורפות שבעתיים. **היהודי בים.**
האיש הפחות מסור־רף היה אברהם בים, הוא מנהל־פיננסים קטנים קטן. זה רע. אבל הוא גם יהודי, וזה טוב. כי אפשר היה לקחת כי ה־רים מאד יהודים יצ־ביעו בעד היהודי הראשון בהיסטוריה של ניו־יורק שיש לו סיכוי סביר להיות לראש־העיר.
בים הוא דמוקרט. הדמוקרטים שולי־טים בעיר. יש להם רוב עצום מובטח מראש. לכן היה נראה שאין לו בעיות. אבל דווקא יש בעיות. כי הדמוקרטים שלטו בעיר במשך דור שלם, והם סוחבים אחריהם קופה אוזרה של שרצים. בימי שלטונם פשטה העיר כמעט את הרגל. מסוכן להתהלך ברחובותיה בלילות ר־כגניה הציבוריים גם ביום. תופעות כמו „החרקה“ של שכונת־התקפה הפכו בה עניין של יום־יום.
בחור יפה. לכן קיוו הרפובליקאים כי בפעם הראשונה מזה זמן רב יש להם סיכוי סביר לנצח. הם חיפשו מועמד שגם דמוקרטים רבים ידעו להצביע בעדו. הם מצאו את ג'ון לינדסי.

לינדסי הוא בחור יפה — וזה חשוב מאד בעירן הסלבוניה. יש לו זמיון מסויים לג'ון קנדי המנוח, וזה חשוב מאד בעיר בה נחשב קנדי כמעט לקדוש. הוא הבטיח שלטון צעיר, רענן. הוא היה בעד כל הי דברים הטובים: גישה ליברלית, מתקדמת, אנטי־נזענית, שמאלנית. זה חשוב מאד כי ניו־יורק, שהיא העיר המתקדמת ביותר מבחינה פוליטית בארצות־הברית, ואכן, תחילה הצליח לינדסי מאד. הוא רכש את אהדתה של המפלגה הליברלית, מפלגה מקומית קטנה (ויהודית ברובה) ה־עשויה להחת את לשון־המאזניים. דמוקרטים רבים העדיפו את לינדסי הצעיר על בים האפורי.
עורך שבועון מסויים. ואו קרי שני דברים ראשית: לינדסי הכובי. הוא הופיע כי (המשך בעמוד 6)

טיול חגיגי

לברית המועצות

המראת הקבוצה: 19.12.1965

מחיר: — 1.719 ל"י (כולל הכל)

כרטיסים לפסטיבל האומנותי
שי ח'ינם

בקשר לפרטים פנה לסוכן הנסיעות שלך או
AUA — AUSTRIAN AIRLINES
רחוב אלנבי 94, טלפון 621573/4, תל־אביב

„לוידי“

המכון הבינלאומי להתכתבות

איפי מתכתבים
לפי שיטה אמריקאית

פרוספקט חינם
תל־אביב, ת. ד. 4185

פלתורס

מציעה

טיול חגיגי במטוס
לרוסיה

יציאה: 19.12.65
מחיר: 1719 ל"י

ההרשמה בכל משרדי
פלתורס

תל־אביב: אחד העם 28, טל. 50851
ירושלים: שלוםציון המלכה 2,
טל. 24318
חיפה: דרך העצמאות 82, טל. 64561
רחובות: הרצל 167, טל. 951080
חדרה: רח' הרצל 25, טל. 2927
נתניה: דיונוגוף 33, טל. 2724
אילת: מרכז מסחרי 23, טל. 2464

ת"א, רח' הנרמל 39, טל. 56980
ע"י רח' אלנבי

העולם הזה, שבועון החושות הישראלי
המערכת והמנהלה: תל־אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת. ד. 136
• מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל־אביב, פיו 6 • גלופות: צינוקגרמיה כספי בע"מ. • עורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ